

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ SĂPTĂMÂNALĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL :

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
 în străinătate 300 Lei

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA :

Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 65

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 6/1939

Girant responsabil : **N. ONCU**

Un ultimatum dela Dumnezeu

Predică

„In clipa aceea s'au arătat degetele
 unei mâni de om și au scris . . .” Daniel 5:5.

Scena se petrece în palatul regal din Babilon. Regele Belșatar a dat un mare banchet marilor demnitari. În timpul marului banchet, în toiul petrecerii, când se simțeau mai bine, pe peretele palatului împărătesc în fața sfenicului, deci la locul vizibil, **apare o mână de om, care a scris câteva cuvinte.** Apariția acestei mâni a umplut de groază pe toți cei ce erau de față. Spaima împăratului a fost atât de mare că, fața i s'a îngălbenit, gândurile i s'au tulburat și a ajuns până acolo că, i s'au desfăcut toate încheieturile soldurilor.

Speriat de aceasta, și cum nu știa însemnătatea cuvintelor scrise, Belșatar a chemat pe toți înțelepții cunoscuți pe vremurile acelea, dar totul a fost zadarnic. **Scrisoarea era un ultimatum dela Dumnezeu** și nu putea fi citită decât de un om al lui Dumnezeu. În cele din urmă a fost chemat Daniel. După o introducere foarte muștrătoare, Daniel începe și explică cuvânt după cuvânt scrisoarea mâinei de pe perete. Ea era vestirea pedepsei care urma să vină, Belșatar s'a făcut vinovat de păcate. El a făcut lucruri de cari **era convins că nu sunt bune** și Dumnezeu a răbdat, a răbdat, și acum paharul plin avea să se verse. „**Măcar că ai știut toate aceste lucruri... le-ai făcut!**”, — i-a spus Daniel înainte de a-i arăta pedeapsa lui Dumnezeu.

Sufletul meu, aș vrea ca cuvintele mele să ajungă la tine, să îmi înțelegi gândul, **să te pot convinge** că starea ta în păcat **te pune în pericolul cel mai mare din**

lume. Ești în pericolul pierzării, al morții. Pedeapsa lui Dumnezeu te poate ajunge în orice clipă. Dumnezeu rabdă îndelung și nu vrea moartea păcătosului, ci așteaptă ca el cu pocăință să se întoarcă la El. Moartea ta în păcate nu aduce bucurie Tatălui; asta ar însemna să fie aruncat în iad, lăpădat pentru totdeauna dela fața lui Dumnezeu. Continuarea ta în păcat adaugă zi cu zi la urgiile

nii, în scânteierea stelor, în florile încărcate cu rouă, în tot ce se poate vedea în lume. Dumnezeu **te mai chiamă** prin Evanghelia slăvită a Fiului Său, **te chiamă** prin miile și zecile de mii de servi ai Săi, te chiamă prin cântările, prin rugăciunile, prin predicile, prin scrisul copiilor Lui. Te cheamă mereu, mereu. Tu auzi, sunt sigur, **tu ești convins că trebuie să viți la Dumnezeu,** să lași păcatul, totuși **însă îți place,** îți place foarte mult în păcat. Când vei da ascultare chemării Domnului?

Dumnezeu te chiamă prin felurite împrejurări. Adeseori o boală, un necaz, o încercare dureroasă, o primejdie, etc., a fost nu ceva rău, ci o binecuvântare prin faptul că a putut întoarce la Dumnezeu. Luther s'a întors la Dumnezeu printr'un trăznit. Bunyan a fost întors printr'un accident.

Scumpul meu suflet, aș vrea însă să ști și să nu uiti că, după așteptare și dacă tu refuzi mereu să te întorci la El, **Dumnezeu îți dă un ultimatum.** Sunt mulți cari au dorit să fie mântuiți, mai târziu, dar au murit în păcatele lor. **Inima le-a fost împietrită, ușa harului pentru ei s'a închis,** și iadul îi aștepta deschis.

Nu te juca, **Dumnezeu nu se lasă batjocorit.** El e gata să te mântuiască, să-ți dea prin sângele lui Isus iertarea de păcate, dar **atunci când tu dai cu piciorul în dragostea Lui, El te știe și pedepsi.** Și grozavă e pedeapsa Domnului! Grozav lucru e să cazi în mâna lui Dumnezeu! Nu sta nepăsător la chemarea Evangheliei,

(Continuare în pag. 2-a)

De care parte e locul tău ?

cari vor cădea toate asupra ta. Te rog scrie adânc în mintea ta **că, Dumnezeu rabdă îndelung, nevrând moartea păcătosului, ci întoarcerea lui.**

Iarăși ar fi pentru mine o bucurie să înțelegi acum că, Dumnezeu pentru întoarcerea ta, **te chiamă mereu.** Glasul îl poți auzi în foșnetul frunzelor la adierea vântului, în răsăritul sau apusul soarelui, în razele de aur ale lu-

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul III. No. 13 sâmbătă 29 Martie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.

În străinătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65

Casier: N. ONCU str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

ATENȚIUNE

Aducem la cunoștință că, reducția Farul Creștin s'a mutat în Bulevardul Regele Ferdinand I Nr. 65, Arad. Deci pe viitor orice corespondență în interesul revistei să fie trimisă pe această adresă. Atragem atenția că orice sumă de bani destinată pentru revistele Farul Creștin și Călăuza să se trimită numai pe adresa casierului Fr. Nicolae Oncu, Arad, str. Blanduziei Nr. 4.

* * *

Făgăduim că mai avem înainte multe surprize plăcute și ar fi o pagubă pentru fiecare familie creștină să fie lipsită de revista noastră.

* * *

Ne bucurăm că frații Germani plecați în Germania au dus cu ei amintirea Farului Creștin. Zilele trecute poșta ne-a adus scrisori prin cari ei ne cer să le trimitem revista.

* * *

Frații predicatori și lucrătorii cari cunosc familii sărace cari nu pot plăti abonamentul și ar dori să citească Farul, îi rugăm să binevoiască să ne trimită adresele acestor familii, deoarece mai mulți frați au plătit mai multe abonamente pentru săraci.

* * *

Incepând cu acest număr deschidem în revista noastră o rubrică pentru tineret, la care vor colabora frații predicatori pentru tinerii noștri.

* * *

Rugăm pe toți cei ce ne trimit scrisori să le înțelegem cu înțelegere necesară, altminteri noi nici trebuie să plătim dublu. Deosemena celor ce ne trimet cărți poștale, să nu scrie și pe partea pe care nu e voie să se scrie. Noi trebuie pentru aceste plăți o amendă.

PE MUNTE CU HRISTOS

Cel mai plăcut tablou în Evanghelia, este acela de pe muntele schimbării la față. Acolo apar din strălucire cei doi pioneri ai Vechului Testament: Moise și Ilie, ca să fie în tovărășie cu Isus. El ia cu sine pe Petru, Iacob și Ioan, ca să vadă și ei strălucirea pe care n'o mai văzuseră, care rămâne neuitată în memoria lor. (2 Petru 1:17-18.)

Reprezentanții legii și ai profetiei, Moise și Ilie, mai trăiesc. Ei dovedesc că există o veșnicie. Nu au murit, ci au fost transformați într'o altă viață a veșniciei. Așa vor străluci cei aleși după ce vor fi desbrăcați de acest corp. Isus e Domn peste vii și morți. Schimbarea feței Sale este semnul lunei noi. Cei drepti vor străluci ca stelele în veci de veci. (Daniel 12:3). Ce fericiți vom fi atunci! Vom uita de toate necazurile și poverile acestei vieți, căci vom fi totdeauna cu Domnul.

Credinciosul trebuie să se poarte în așa fel, ca să nu piardă niciodată din vedere ceea ce are să fie. Să privim țintă la El, — ne zice Ap. Pavel, ca să nu ne aflăm în întunerecul cel de apoi. Petru privea la aceasta strălucire și îl apucase așa o spaimă că, nu știa ce să zică, decât „este bine să fim aici.” Petru uită în grabă de marea lucrare a lui Isus și a lor pe pământ și vrea să rămână în fericire.

Schimbarea feței lui Isus este dovada schimbării noastre din această viață, la o viață plină de strălucire. Legea și profetiile se contopesc în strălucirea Evangheliiei, ale cărei raze se extind până la marginile pământului. Pe munte cu Isus e locul cel mai asigurat. Psalmistul întreabă: cine se va sui pe muntele cel sfânt? Cel ce are

mânile nevinovate.

Cel cu mâinile vinovate nu poate să ajungă la muntele cel sfânt. Mânile păcătoase nu pot să stea în fața măreției slavei aceluia munte: „căci ochii Domnului sunt așa de curați, că nu pot să vadă răul și nelegiuirea.” Dacă vrei să te sui pe muntele cel sfânt, curățește-ți mâinile de murdăria păcatului, ca să poți vedea slava lui Dumnezeu și să ajungi pe muntele schimbării;

inima curată.

„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.” Cu o inimă păcătoasă, ne reneșă cută, egoistă, plină de toate poftele trupesti, nu poți urca treptele muntelui cel sfânt. Cu inimă ta neagră, nu, nu poți vedea slava măreției lui Dumnezeu. „Zidește-ți în mine o inimă curată Dumnezeu și pune în mine un duh neșă și statornic (Ps. 51, 10). Dacă vrei să ai o inimă curată trebuie să stăruiești în rugăciune.

nu-și dedă sufletul la minciună.

Minciuna e păcatul cel mai des practicat în zilele noastre. Cei mulți nu se sfiesc a suci adevărul în minciună. Tatăl minciunii este Diavolul. „Până adevărul își încălță cismele, minciuna face ochii lumii”. Dar știut să fie că minciunosul nu se va sui pe muntele Domnului. (Apoc. 21, 27). Dacă aceea lăsați-vă de minciună: fie care dintre voi să spună aproapei lui său adevărul. (Efeseni 4, 25)

nu jură ca să ieșele.

Nu jura ca să înșeli pe cineva ca apoi tu să câștigi, căci, nu vei câștiga decât pierderea sufletului. Pe munte cu Isus nu vei avea loc. Moise și Ilie au fost în fericire cu Isus, sus în ceruri, ca dovadă apoi pe munte cu Isus. Acum Petru, Iacob și Ioan iau parte pe muntele cel sfânt, unde nu vor mai striga după colibi, ci ne așteaptă și pe noi la acel munte. Dragă stăruiește pe munte cu Isus!

de VICAS TEODOR

Un ultimatum dela Dumnezeu

(Urmare din pagina 1 a)

ci vino la Dumnezeu. Nouă credincioșilor ne pare rău să ajungem în iad, sufletul tău e ceva divinității, locul lui e în cer, nu în iad, dacă tu rămâi în păcatele tale ești pierdut.

Lasă plăcerile păcatului, lasă beția, minciuna, viața stricată, lasă să cuibul tuturor desertațiilor și întoarce-te cu credință și poartă căință la Dumnezeu, care va avea milă de tine și se va îndura sufletul tău și-ți va dărui iertare și mântuirea. Ascultă și fericirea va fi partea ta.

de Alexa Popovici

„Voi toți cei înșetați, veniți la ape,” Isaia 53:1.

CINA DOMNULUI

Credincioșii creștini bapțiști au numai două simboluri: botezul și cina Domnului. Și aceste nu sunt taine, ci așa cum sunt în Noul Testament simboluri. Pentru mulți încă aceste două simboluri sunt neclare, și le atribuie lucruri cari nu sunt nicăieri în Noul Testament sau în practica apostolilor.

Ce e cina Domnului? Ea e un **asezământ** a lui Isus în biserică creștină. **E simbolul jertfei Sale** pe cruce la Golgota. Acesta a fost unicul gând a lui Isus, când a instalat în camera de sus, între credincioșii Lui împărtășirea cu trupul și sângele Său.

Cina Domnului e pentru credincioșii Săi o împărtășire cu jertfa Lui depusă pentru ispășirea păcatelor lor.

Astfel ea ne produce o întristare. Domnul Isus spune: „Așa se frânge trupul și așa se varsă sângele Meu...” Prin ea noi suntem martori ai acestei jertfe, ai acestei morți. Putem privi și să ne adâncim în chinul și suferințele Domnului. Gândul că această jertfă a fost „pentru voi și pentru mulți...” ne arată că, noi suntem cei vinovați, că din pricina noastră Isus a trebuit să sufere tot chinul depe Calvar. Păcatele noastre mici și nefinse pentru noi, mari însă și grozave pentru Dumnezeu au cerut pedeapsă. Păcatul nu se poate scuza. El ori se artă, ori se ispășește. Și pentru ca să ni se poată da iertarea a trebuit ca pe cruce în cele mai teribile chinuri de sub soare să moară Isus, ca noi să fim scăpați. Credinciosul care la împărtășirea cu simbolul trupului și sângelui lui Isus nu se întristează, nu se vede pe el unul care a contribuit la chinurile lui Isus, un astfel de om nu a ajuns să cunoască jertfa lui Isus.

Dar, tot cina Domnului e și o **pricină de bucurie**. Domnul conștinuă și spune: „Pentru voi și pentru mulți spre iertarea păcatelor.” Că adică dela Calvar noi nu mai avem nimic în fața lui Dumnezeu, nimic pe conștiința noastră, nimic de condamnat, fiindcă toate păcatele credincioșilor Săi, au fost purtate în jertfa lui Isus. **Robia s'a sfârșit la cruce**, tronul lui Isus frânt ne-a dat viața fără capăt, sângele lui Isus

vărsat ne-a spălat și ne-a făcut pe placul și după voia lui Dumnezeu. De fiecare dată când ne împărtășim, **ni se întărește siguranța mântuirii noastre**, prin jertfa lui Isus. Nu ne împărtășim să ni se ierte prin împărtășire păcatele. Nu așa ceva nu se poate. Pâine și vinul cari sunt simboluri ale trupului și sângelui Domnului, nu au puterea și nu pot da mântuirea și iertarea de păcate. De altfel cina nici nu a fost luată, și nici nu se poate da decât celor cari au pe mântuirea căpătată, a căror viață e spălată în sângele lui Isus.

Dar cina Domnului e ceva mai mult, ea ne cimentează și ne fortifică credința, ne îndepartă tot mai mult de rău și păcat, ne păstrează mai sfinți. În ea noi vedem unde a dus pedeapsa păcatelor noastre. Și natural cunoscând grozăvia pedepsei divine, ne vom feri de a mai sări în brațele păcatului. Care e credinciosul că văzând frângerea trupului Domnului Isus din cauza păcatelor lui, și după ce a fost curățit și iertat prin această jertfă să mai permită din nou păcatului să intre în inima și viața sa? Cina Domnului ne îngrozește de păcate.

Și Domnul Isus spune: „Faceți aceasta...” El știa că prin ea noi vom fi mai legați de El, îl vom iubi mai mult, vom fi mai predați. Cina e un tablou al dragostei lui jertfite pentru noi. Ea ne cucerește inimile și ne atrage ființa. E un fapt bine cunoscut pentru copii Domnului că cu cât se împărtășesc mai rar, cu atât sunt mai reci și indiferenți.

Dar e bine să știm că, cina Domnului are valoarea simbolică numai când e făcută prin credință. Fără credință ea e fără orice însemnătate. Prin urmare din cina Domnului se pot împărtăși numai cei credincioși în adevăr lui Isus, numai cei a căror păcate sunt spălate, și cari au siguranța mântuirii. Ce rost are să se împărtășească unul, care nu a venit cu credință la crucea lui Isus și să fie astfel prin jertfa depe Golgota, mântuit de toate păcatele? Care e motivul să ia cineva din cina Domnului în timp, ce pentru el jertfa depe cruce nu are nicio valoare? Intâi jertfa și numai după aceea simbolul.

Iarăși e ceva foarte greșit să dăm mare importanță substanței. Ea e un simbol, deci nu are importanță și nu e accentul pe substanță. Pe noi nu ne atrage nici pâinea și nici vinul ca pâine și vin, ci ele fiind simbolul jertfei ispășitoare a Domnului Isus. Simbolul pe care pâinea și vinul îl reprezintă, este scump pentru cei credincioșii Domnului. Că pâinea a fost dospită sau nedospită, că vinul a fost vin sau must, sunt adesea lucruri, cari ne frământă. Și adesea noi suntem mai legați de substanță prin atitudinea noastră decât de simbolul cinei Domnului. E una din cele mai grave greșeli, pe cari le săvârșesc oamenii. Acestea toate sunt lucruri puse în discuție de oameni, și știut să fie că niciodată ele nu aduc bine. Poate substanța cinei Domnului mântui? Nu acest lucru e foarte clar în Biblie. Scrie în Biblie pâine și vin? Eu așa o iau. Nu discut, nu pun la îndoială nimic.

Cu ajutorul cinei Domnului, la atmosfera și în solemnitatea ei, credinciosul se apropie de Golgota, trăeste aproape de crucea lui Isus, e mai conștient de puterea crucii, e mai deslegat de lume, de grijii, de necazuri și greutate. Cina Domnului ne reînprospătează în memorie tabloul Calvarului.

Și cina Domnului e o foarte nimerită ocazie de a ne cerceta pe noi înșine. „Fiecare să se cerceteze pe sine înșăși, și așa să mănânce și să bea...” Gândindu-ne la Golgota, ne privim pe noi, dacă am trăit viața și o trăim ca oameni răscumpărați prin jertfa lui Isus. În cântarul dragostei lui Isus ne putem cântări traiul nostru. Ferice de omul care lângă crucea lui Isus se cercetează pe sine.

În fine, cina Domnului e un privilegiu de predicare. „Pentru că, ori-decâteori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului până va veni El.” (I. Cor. 11:26.) Chiar dacă noi am tăcea, practica cinei Domnului prin ea înșăși este o predicare, o vestire a morții și suferinții lui Isus. Ce fericită ocazie pentru credincioșii Domnului!

Biserica creștină practică acest

Continuare în pag. 7-a)

② „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?” ②

„Isus a auzit că l-au dat afară; și când l-a găsit, i-a zis: „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?” Ioan 9, 35.

Ce ciudată întrebare, nu-i așa? De prisos să mai vorbești sau să mai scrii despre ea. Doar trăim într-o lume creștină și în timpul când Evanghelia Impărăției lui Dumnezeu este propovăduită aproape pretutindeni, și nu puțini sunt din aceia cari spun că Isus Hristos, este Fiul lui Dumnezeu. Așa vor gândi mulți poate la citirea întrebării de mai sus. Totuși, nu cred de prisos răspunsul la această întrebare. Sunt incredințat că mulți, foarte mulți, se numesc creștini, dar nici până azi n-au răspuns **Aceluia** ce a pus întrebarea: **„Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”** Creștinismul de azi e un creștinism fără credință, fără Hristos și fără Evanghelic. Să nu uităm, Domnul Isus nu pune această întrebare unui păgân, ci tocmai unui om ce făcea parte din poporul ce purta numele de poporul lui Dumnezeu. El făcea parte dintr-o familie ce mergea regulat la întrunirile religioase. Domnul Isus și azi îți pune această întrebare, ție care faci parte din creștinism, ție care te-ai născut dintr-o familie ce și azi merge regulat la ascultarea Evangheliei. El ne pune nouă tuturor celor ce suntem departe, cât și celor ce suntem aproape această întrebare: **„Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”** „Si fără credință este cu neputință să fii plăcuti Lui” (Evr. 11, 6).

Să crezi în Fiul este porunca lui Dumnezeu

Apostolul iubirei în întâia sa epistolă sobornicească cap. 4, vers. 23, desleagă această întrebare căci scrie așa: „Și porunca Lui este să credem în Numele Fiului Său Isus Hristos...” Mulți cred în Fiul lui Dumnezeu, numai pentru că așa au pomenit. Alții cred în Fiul lui Dumnezeu spunând că e un lucru frumos și plăcut. Dar sunt și din aceia cari răspund că a crede în Fiul lui Dumnezeu, e o prostie, e un lucru băbesc și numai cei neștiutori pot să mai creadă în Hristos ca Fiul lui Dumnezeu, în ziua de azi. Scriptura zice prin gura Domnului Isus: „Când va veni

Fiul Omului, va găsi El credință?” Totuși sunt, doar puțini, din aceia cari cred în Fiul lui Dumnezeu, din adevăr socotesc aceasta ca o poruncă a Tatălui. Domnul Isus spune: „Nu orișicine-Mi zice: „Doamne, Doamne” va intra în Împărăția cerurilor, ci celee face voia Tatălui Meu care este în ceruri”. (Mat. 7, 21).

Care este voia pe care o vrea Dumnezeu și poruncește ca să fie împlinită?

Nu este altă voie și altă poruncă decât aceasta: „Voia Tatălui Meu este ca ori cine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viață vecinică...” (Ioan 6, 40). „Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută” (Evr. 11, 6). „Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?”, a fost întrebarea pusă de Domnul Isus, omului vindecat. Domnul prin această întrebare a vrut să trezească în conștiința lui adormită că are o sfântă datorie și anume: Că el trebuie să creadă în Fiul lui Dumnezeu. El a dorit să dea o nouă putere mukului care fumea și trestiei cari se clătina, tăria ca să împlinească voia și porunca lui Dumnezeu. Mulți sunt în felul tânărului bogat, care a împlinit în viața lui o multime de porunci, dar una i-a lipsit. **Credința în Fiul lui Dumnezeu.**

Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are parte de mari binecuvântări. Scriptura spune: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”, și „Cine crede în El nu va fi dat de rușine”. Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?

Să crezi în Fiul este lucrarea lui Dumnezeu

Domnul Isus a spus multimii ce îl căuta și alerga după El, care este lucrarea pe care o cere Dumnezeu și pe care trebuia s'o îndeplinească cei de atunci cât și noi cei de azi. Iată-o! „Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâinele acelea, și v'ați săturat. Lucrați nu pentru mâncarea care rămâne pentru viața vecinică, și pe care v'o va da

Fiul Omului căci Tatăl, adică însuși Dumnezeu, pe El L-a înșenat cu pecetea Lui” „Și l-au zis: „Ce să facem ca să săvârșim lucrările lui Dumnezeu?” Isus le-a răspuns: „**Lucrarea pe care o cere Dumnezeu, este aceasta să credeți în Acela, pe care L-a trimis El.**”

Pentru Ap. Pavel lucrările puteau să-i aducă câștiguri la socotit ca o pierdere, din pricina credinței lui în Fiul lui Dumnezeu.” Pe El îl propovăduim noi sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea ca să **infățișăm pe orice om, să săvârșit în Hristos.** Iată la ce mă crez eu, și mă lupt după lucrarea puterii Lui, care lucrează cu tărie în mine” (Col. 1, 28, 29). Lucrarea pe care Pavel o săvârșea era credința, lui în Hristos, pe care o apăra cu înverșunare. Căci zice el: „**Am păzit credința,** și căm pe cât îi era în putință ca să fac pe orice om să creadă în Fiul lui Dumnezeu. „**M'am făcut tuturor totul, ca, oricum, să măntuiesc pe unii din ei.**” Căci, „In El avem PRIN CREDINȚA IN EL, slobozia și apropierea de Dumnezeu și încredere”. (Ef. 3, 12). Iată lucrarea pe care o cere Dumnezeu de la noi frate creștine. Să credem în Fiul Său. Această lucrare trebuie s'o îndeplinim aici pe pământ, în viața noastră de călători spre patrie de sus. Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?

Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are viață vecinică

Nu voi mai vorbi eu aici, ci vă lăsa ca însuși Domnul Isus să vorbească. Căci El a vorbit cu nicio dată n'a vorbit vre-un om și învăța ca unul care avea putere și ceea ce El a vorbit și a învățat rămâne în veac. „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”, a spus El.

Și-acum i-a aminte la ceea ce spune și învăță El cu privire la viața vecinică, și numai fii necredincios ci crede în El.

Iată ce spune Domnul Isus: „Cine crede în Fiul, are viață vecinică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el. Adevărat vă spun că cine Crede în Mine, are viață vecinică”.

Continuare în pag. 7-a)

„Veniți, căci iată că toate lucrurile sunt gata”. Luca 14:17,

S A U L

Scîșiță sugestivă

„Mare Arhiereu! Iată stau înaintea ta, și te rog dă-mi scrisori către capi sinagogilor din Damasc, căci vreau să stărpesc neamul acesta născut între noi, această sectă a Nazarineanului. Ea crește mereu devenind un pericol.

Auzi! Oameni simpli, pescari, caută să învețe lumea despre Isus acesta, zicând, că e fiul lui Dumnezeu. Noi, cari cunoaștem legea, nu cunoaștem că acest fost lămpdar să fie măcar profet, și ei zic că acum e în cer.

De aceia am învâțat eu la picioarele lui Gamaliel, de aceia sunt eu fariseu și neam de fariseu? Să stau nepăsător la această mișcare care ne strică legea noastră?

O nu!! Eu Saul jur! O Mare Arhiereu, că voi distruge această sectă pe cei ce se numesc creștini.

Tu știi ce am făcut eu în Ierusalim acestor creștini... cum i-am bătut și schinguit, și vreau ca la Damasc să te fac și mai rău.

Ți-aduci aminte de acel creștin, Stefan... și eu eram, când îl omorau... păzeam hainele. Atunci când el striga către cer... mi-am jurat că-i vor stărpi pe toți.

Dar dă-mi repede hărțile, nu vreau să pierd timp prea mult. Dă-mi și binecuvântarea ta arhierescă, ca să-mi ajute Iehova, la răvna mea pentru El.

Uite toți însoțitorii mei astăptă să merg în fruntea lor... La revedere Mare Preot.

Ce cer senin! Și ce fericit sunt, că acest cer va vedea încurând sute de creștini legați și bătuți, pentru că ei zic și cred că acest Isus e Hristosul lui Dumnezeu.

De aș termina curând eu ei, să mă pot întoarce la mai marii neamului, spunându-le fapta mea și de să pot merge fericit iar în Templul din Ierusalim. Voi fi foarte aspru și neînduplecat de data aceasta.

...Dar ce e? Parcă o frică mă cuprinde!... Să mi se întâmple ceva pe drum? Nu se poate!

Iată sunt aproape de Damasc, și ce cer senin. Dar, Domnul mă ajută, e cu mine.

Dar ce e? Parcă vine o lumină! „Oh! numai văd — ochii mei — ce glas strigă?”

— „Saul, Saul, pentru ce mă prigonești?”

— Cine ești Tu Doamne?

— Eu sunt Isus pe care-l prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu picioarul într'un țepus.

— Oh! sunt plin de frică și tremur. Dar ce vrei să fac Doamne?

— Scoală-te întră în celate și fi se va spune ce să faci.

On! ce glas a mai fost! Dar duceți-mă în celate!

Iată stau de trei zile și trei nopți nemâncat și nebătut, și parcă într'o vedenie, am văzut pe un om, trimis de Domnul, că vine să-mi dea iarăși vederea... Ce fericit voi fi atunci!

Se aud pași, vine cineva, cine e?

Frate Saul Domnul Isus, care ți s'a arătat pe drumul pe care veneai m'a trimis ca să-ți vedea și să te umple de Duhul sfânt.

Ah acumă iară văd și sunt bucurat, ce fericire!

De acumă încolo Te voi lauda pe T ne Isuse, adevărulul Fiu a lui Dumnezeu. Te voi servi până la mormânt. Nu-mi pusă orice mi s'ar întâmpla; voi vesti tuturor dreptatea la Isuse. Nu m-e frică de prigone. Pot totul în Hris'os care mă întărește.

Oh! Doamne, lasă, ca să pot aduce toate neamurile la picioarele Tale. Mi-ar plăcea ca la terminarea luptei tale să las o lume mai bună, — și mântuită prin sângele Domnului.

TEODOR P. SARATEANU.

Oameni lipsiți de viață

Cuvintele Domnului Isus pe care Ioan a trebuit să le scrie bisericii din Sardes, sunt: „Îți merge numele că trăiești, dar ești mort.” Ce stare jalnică! O biserică formată din oameni cari nu mai au viață.

E trist, dar nu e de mirare. În bisericiile de azi sunt mulți așa, iar o altă parte sunt anemici în viața spirituală, gata să meargă pe urmele celor dintâi. E interesant însă, că acești oameni niciodată nu vreau să recunoască aceasta. Dar, chiar dacă le merge numele că trăiesc, totuși se poate vedea că sunt lipsiți de viață.

Să vedem întâi semnele după cari îi putem cunoaște pe aceștia. Cum intri într'o biserică, poți să citești pe fețele tuturor câtă viață au. Ici colo zărești fapte posomorâte, lipsite de bucuria lăuntrică. Toți ceilalți cântă din toată inima, cel lipsit de viață tace sau își deschide buzele abia din când în când. Alt semn e că nu vreau să facă nimic. Orice lucru li-se îmbie, nu le place, îl resping. „Să le facă alții” — spun ei. Și desigur e așa, căci pentru a lucra se cere să fi plin de viață. Iar dacă vezi pe cineva că nu are nici o atragere pentru casa de rugăciune, că se simte mai bine să șadă acasă, să știe, dragul meu, că e lipsit de viața spirituală. Caută, însă, la tine să vezi nu al aceste semne? Dacă le găsești, ai grijă că e pericol.

Să cercetăm, însă, din ce cauze ajung unii așa lipsiți de viață. După cum slăbirea fizică își are cauzele ei, tot așa și slăbirea spirituală. Unii au ajuns așa, fiindcă nu s'au hrănit. Ei nu aveau vreme să se îngrijească de hrana sufletului. Băbii nu o citeau decât Duminica puțin și atunci în fugă. Alții au ajuns slăbiți cu totul din cauza unei boale a păcatului. Au fost ei tari odată, dar păcatul le-a atacat plămâni lor spirituali. O minciună,

o dușmănie, o plăcere sau altceva s'a încuibat în viața lor lăuntrică și, ca și cancerul, le-a stors toată puterea. În zadar a vrut cineva să le spună că, trebuie să se îngrijească de sănătatea sufletului, că ei îl credeau dușman și nu voiau să-l asculte.

Dar această viață ajunsă într'o așa stare își are relele ei. O așa viață strică atmosfera spirituală din biserică. Orice străin intră în lăuntru simtește că cineva nu e sănătos, și probabil nu mai vine în grabă la biserică. Fînd lipsiți de viață, ei nu numai că nu pot să lucreze, dar sunt o povară pentru ei înșiși și o povară pentru alții. Nici alții nu pot să lucreze cum ar trebui din cauza lor. În loc să ai parte de bucurii, trebuie să pleci capul doborât de întristare. În cuvinte mai scurte oamenii lipsiți de viața spirituală nu pot aduce nici un bine și nici o binecuvântare în biserică. Altfel e că ei nu pot să reziste în fața greutăților. Orice val îi trânteste și îi duce fără să se poată împotrivi. În felul acesta ei își pierd veșnicia lor chiar.

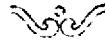
Să nu mai avem oare nici o speranță de întărirea acestora? Să nu mai poată fi vindecați? Doar Domnul Isus e marele Medic? El a spus: „Eu am venit ca oile Mele să aibe viață și s'o aibe din belsug.” Calea de îndreptare se pare a fi cea prescrisă în I Petru 2. 1., lepădarea răului cu orice preț. Trebuie supunere înaintea Domnului Isus pentru o nouă operație și apoi grijă ca să nu mai fim atacați de boalele păcatului. Trebuie să ne hrănim mai mult cu Cuvântul Său. Mai întâi de toate însă, se cere să fie convins că e lipsit de viață și atunci va căuta să-și găsească ceea ce a pierdut.

Să ne cercetăm viața noastră spirituală și să ne apropiem mai mult de Domnul.

PETRU POPOVICI

Tinerețe mântuită

„Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău, în zilele tinereții tale.”
Ecles. 12:1.

Tineretea e cea mai frumoasă perioadă din viața omului pe pământ. Ea e timpul alegerilor. De calea pe care tânărul și-o alege în tinerețe atarnă viitorul său.

Fiecare tânăr se găsește în fața a două căi, dintre care trebuie să aleagă una. Acestea sunt: *calea vieții și calea morții*, *calea mântuirii și calea pierzării*, *calea îngustă care duce la cer și calea largă, ce duce în umbrele negre ale iadului*; oportunitatea de a trăi în legătură cu Dumnezeu, ori cu diavolul. Deaceia tinerețea este:

TIMPUL CEL MAI POTRIVIT PENTRU POCĂINȚĂ

Așa cum pomii se altoiesc la tinerețe când sunt fragezi, la fel și omul se poate altoi în Hristos mai bine la tinerețe. Numai aceia vor fi adevărații creștini, desioarei pentru ori ce lucrare bună. Experiența aceasta o au toți oamenii, lui Dumnezeu. Ecclesiastul la fel vede tinerețea, timpul adevărat pentru a face legătură cu Dumnezeu. Planul divin e ca să scutească pe om de amărăciunea păcatului. Deaceia vrea să-l mântuiască din tinerețe. Dece tinerețea e timpul cel mai bun de pocăință? Pentru că *inima tinerilor e plâpândă și elastică*. Ea se îndoaie ușor și e gata să primească orice, ce se pune în inima omului din tinerețe, cam așa rămâne.

Apoi inima tinerilor nu e robită de patimi nesăbuite și de ură ca la mulți bătrâni. Ei pot ușor fi cuceriți de iubirea lui Isus, dacă este cine să le-o arate.

Tinerețea e timpul potrivit de pocăință și pentru că, la tineri atunci se formează caracterul. Deci e ușor a se forma după chipul și asemănarea lui Hristos. Primind Cuvântul în inima lor, tinerii vor crește în viața lor lăuntrică dobândind din zi în zi un caracter creștin.

Ah, dacă ai înțelege tinere iubit, valoarea acestui timp, și cât de mult prețuiește Domnul tinerețea ta, nu L-ai fiine mult afară și nu ai păstra bătrânețea pentru El, când nu mai poți face nimic.

Apoi nu e sigur, că vei ajunge până la vârsta bătrâneții, și dacă vei ajunge, nu ești sigur că te vei putea smulge din curelele în care te va prinde păcatul până atunci. Ideile fixe și false care-ți vor robi mîntea, vor fi greu să le slungi atunci.

Nu uita că Hristos, vrea să-ți mântuiască nu numai sufletul de chinurile iadului, ci și viața asta vremelnică. El voeste să te prindă în jugul lui ca să lucreze la mântuirea altor suflete pierdute. Ce-ai

zice dacă numai bărbați și femei de 60--70 ani s'ar întoarce la Dumnezeu, cine ar călători să predice Evanghelia? Ai putea auzi o poezie? Ai putea auzi un cor ori o muzică în biserică? Ai putea avea o școală misionară? Nu vezi iubitul meu, cât de importantă e o tinerețe mântuită? „Deci adu-ți aminte de Făcătorul tău în

zilele tinereții tale... ca să scapi de o multime de păcate și să poți fi de folos Impărăției lui Dumnezeu pe pământ când poți face bucurie părinților și bisericii prin cântările, poeziile și talentele tale. Deșartă-ți viața tinere pe altarul lui Hristos și vei fi încununat cu slavă cinste.

IOAN RUSU

DE LA UNIUNEA

Pentru a da un exemplu fraților în ași susține și apăra drepturile lor trimițând declarații scrise în dublu exemplar atunci când li se fac greutăți și nedreptăți, dăm mai jos în copie adresa Oror. Minister al Educației Naționale prin care ne face cunoscut rezolvarea favorabilă a demersului nostru făcut pe lângă cel departament pe baza declarațiilor trimise de frații a căror copii fuseseră lăsați nepotenți din pricina credinței.

COPIE

ROMANIA

Ministerul Educației Naționale Direcțiunea învățământului Primar-Normal.

Nr. 25194/1941, 28 II, 1941.

N. G.

7 Martie 1941.

Uniunea Comunităților Creștine Baptiste din România.

Bd. Basarab Nr. 56 bis LOCO

La adresa Dvs. Nr. 273/940, din 26 Noiembrie 1940 și în urma raportului Inspectoratului școlar al jud. Severin, Vă facem cunoscut că Ministerul aprobă promovarea elevilor: Pușchică Petre, Rușescu Catalina, Coban Maria, Pușchică Frasină, Lăzărescu Ana și Hârtop Gheorghe, dela școala primară din com. Petnic, jud. Severin.

p. Director, Șeful Serviciului, ss. M. NICULESCU ss. INDISCIPLINABIL.

Aceasta este una din multele dovezi pe care le avem că declarațiile trimise de frați nu sunt trimise zadarnic. De aceea spurem fraților și de data aceasta: dacă vreți să vă venim în ajutor, faceți-ne cunoscut cazurile de prigoană prin deciziile scrise în dublu exemplar.

CASIERIA

Mulțumim fraților, bisericilor și comunităților, cari și-au trimis contribuția benevolă. (Incasări dela 16--28 Februarie 1941).

Biserica baptistă Plocești lei 561, bis. bapt. Avram Iancu No. 1 lei 210, bis. bapt. Avram Iancu No. 2 lei 410, bis. bapt. Ponoroi lei 120, bis. bapt. Săcădura lei 100, bis. bapt. Lumirești lei 120, bis. bapt. Dusești, B'hor lei 600, bis. bapt. C'ctr. Arad lei 70, bis. bapt. Agadici 220 lei, bis. bapt. Maratei lei 100, Avram Petru Valea Mare lei 100, bis. bapt. Ferling lei

157, bis. bapt. Păclșa lei 200, bis. bapt. Cricău lei 60, bis. bapt. C'uchișu lei 30, bis. bapt. Bonțești lei 10, bis. bapt. Constanța lei 507, bis. bapt. Amăsa lei 90, Ghindea David Brașov lei 220, Bala Crăciun Gurbediu lei 800, bis. bapt. Segarici lei 125, bis. bapt. Moneasa lei 339, bis. bapt. Petnic lei 210, Petru Cristescu Cuptoare lei 100, Munteanu Nicolae Suceava lei 100, Ardimon Conțanța Tichilești lei 500, Eugenia Buloi Valul Traian lei 240, Oarga Nicolae Limba lei 70, bis. bapt. Sâmpetru lei 100, bis. bapt. Vota, Hunedoara lei 50, bis. bapt. Socolari lei 750, bis. bapt. Buteni lei 188, bis. bapt. Tancu lei 118, bis. bapt. Jo'a Mare lei 58, bis. bapt. Aldești lei 30, bis. bapt. Roșia lei 130, bis. bapt. Sebăș lei 108, Ecaterina Olaru Hălchiu lei 150, bis. bapt. Vârșari lei 100, bis. bapt. Bujacu lei 150, bis. bapt. Sâmbăteni lei 212, bis. bapt. Fetești lei 199, bis. bapt. Costache Negri lei 1000, bis. bapt. Betuș lei 900, bis. bapt. Ilde lei 188, Cuță Iancu Sălașul de Sus lei 193, bis. bapt. Chtsindia lei 61, bis. bapt. Prilipești lei 285, bis. bapt. Crușovăți lei 50, bis. bapt. Ceteraș lei 75, bis. bapt. Cacova lei 150, bis. bapt. Bocșa Montană lei 70, bis. bapt. Stoinescu lei 66, bis. bapt. Trăituu Noui lei 280.

Mârza Ilie Deva lei 147, bis. bapt. Firtelaz lei 400, Zdrăne Arteni Alba-Iulia lei 1000, bis. bapt. Stoinesca lei 504.

Sucu Ioan din Glimboca — Severin lei 100.

RECTIFICARI: Suma de lei 350 confirmată în Farul Creștin Nr. 10 pe numele fr. Gh. Olteanu a fost trimisă de Soc. Fem. din Seles, jud. Arad, la fel suma de lei 100 confirmată pe numele fr. Ilie Dârpeș din Bârza a fost trimisă de bis. bapt. din Bârza, Suma de lei 600, confirmată în Farul Creștin pe numele fr. Hațegan Ioan din Petroșani, ca intrată la casieria Unității, suma respectivă a fost trimisă de Soc. Fem. din Petroșani, jud. Hunedoara și înregistrată la contul Misiunea între Leproși. Aceasta sumă împreună cu altele au fost trimise ca ajutor fr. Misionar între leproși.

Caster: PROF. T. DĂRLEA, str. T. Speranția 152, Aleea B 10, București IV

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

Fr. Ioan Rusu, misionarul Școalelor duminicale din țară, a făcut o misionare prin bisericile noastre din județul Arad. Astfel au fost vizitate bisericile din Vârșuri, Aciuța, Pleșcuța, Secaș, Bontestți, Rădești, Almaș, Buteni și Seleuș. În toate aceste biserici a fost organizată și încurajată lucrarea Școalei duminicale. Deasemenea au fost ținute evangheliștii.

Fratele misionar scrie că Valea Crișului Alb e un frumos câmp al Evangheliei. Biserici mari, tineret mult, care organizat poate face mult pentru cauza Domnului Isus. Apoi frații sunt gata să vină oricând la ascultarea Evangheliei.

În biserica baptistă din Micălaca—Arad s'a ținut cununia religioasă a fr. Gheorghe din Pecica cu sora Florica Stana din loc. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. Cornel Pascu și Mihai Munteanu. A cântat corul din loc.

Frații din Sâmbătenii, jud. Arad, au avut la 16 Martie o deosebită bucurie, având un frumos și bogat program al tineretului. Au luat parte frații din comunele Micălaca, Mândruloc, Cicir, Păulș, Cuvin, Covasint și Nădab. Programul împodobit cu poezii, soluri, ducte, etc. a fost condus de fr. Ionel Pop. Au mai predicat din cuvântul Domnului fr. Petru Luluș și Lazar L. Șari.

În ziua de 13 Martie a. c. a avut loc înmormântarea fr. Petru Dărău de 31 ani din comuna Bontestți, jud. Arad. În urma fratelui au rămas soția și 2 copilași. Serviciul de înmormântare a fost ținut de fr. Ioan Rusu și Ștefan Fericean.

A trecut la cele veșnice sora Samfra Jude de 76 ani din comuna Avram Iancu jud. Turda. Serviciul de înmormântare s'a ținut la 9 Martie a. c. de fr. Constantin Cristea, I. Leahu, și Gh. Vâjdea.

Fr. Mircea Cocariu și D. Bojan au ținut la 19 Martie a. c. serviciul de înmormântare a fr. tânăr Nicolae Cazacu din Băduleasa, jud. Teleorman.

Fr. Pavel Boșorogan a ținut în biserică din Brașov un concurs biblic cu frații.

Biserica baptistă din Sofronia, jud. Arad, a avut la 16 Martie a. c. serbarea Școalei duminicale, împodobită cu poezii, ducte, soluri, etc. Programul a fost condus de fr. Dumitru Păștean și Nicolae Feier.

Încă de mult frații din comuna Homorog, jud. Bihor, au avut dorința să aibă în biserică loc o muzică instrumentală. Dorința lor a fost îndeplinită, astfel la 9 Martie a. c. au avut o frumoasă serbare, la care pentru prima dată a cântat muzica nou înființată a fraților din loc, condusă de fr. Todinca Gheorghe din Tăut. Programul frumos aranjat a fost condus de fr. I. Cicortaș. A mai predicat fr. Todința Mihai.

Dela alții

În America, tineretul e bine organizat și nu poartă denumirea de societățile tineretului, ci „Ambasadorii Regelui”. Ei au anumite întreceri în organizare, și avânt. Biserica în care tineretul îndeplinește toate condițiile, primește pentru tineri un anumit certificat de distincție. În felul acesta tineretul activează și nu pierde niciodată ocazia să se desăvârșească.

În Vanga, Congo-Africa este un spital misionar, în care în cursul anului trecut au avut loc 380 nașteri. Toți doctorii și surorile de caritate sunt baptiști.

Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?*

(Urmare din pag. 4-a)

În vorbirea Sa cu Marta sora lui Lazăr, Isus i-a zis: „Eu sunt învierea și viața. **Cine crede în Mine**, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăește, **și crede în Mine, nu va muri niciodată**. Crezi tu lucrul acesta?”. Răspunde-I și tu Domnului așa cum a răspuns Marta: „**Da Doamne**” I-a zis ea; „**Am crezut că Tu ești Fiul lui Dumnezeu**, care trebuia să vii în lume”.

Vrei să scapi de judecată și să ai viață vecinică? Atunci fă ce a spus El „**Oricine crede în El nu este judecat**; dar cine nu crede, a și fost judecat pentru că n'a crezut în Numele singurului Fiul al lui Dumnezeu. **Pentru că oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață vecinică**”.

Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?; a fost întrebarea pusă de Domnul Isus omului vindecat. Iar el l-a răspuns: „Cred, Doamne”, i-a zis el, și l-a închinat”. Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?; este întrebarea ce ne-o pune azi tuturor Domnul Isus, indiferent de ce națiune sau limbă și de ce religie aparținem. Răspunde-I! Cred, Doamne, și închină-te Lui.

de D. D.

Misionarii baptiști au descoperit în Burma un trib păgân, care se numește „A Kka” care se închină unor spirite necunoscute. Acest trib are niște jertfe, iar pe altare se aduc fel de fel de animale. La intrarea în fiecare sat din acest trib a atârnat deasupra porții un schelet de câine, acesta cred ei că alungă duhurile necurate și-i ferește de boale. Abia acum au fost admisi primii misionari creștini. Imediat aceștia s'au pus pe lucru și au tradus în limba lor unele părți din Biblie.

Baptiștii din America au 3839 de școli, cu 156.072 studenți, 32 spitale, 64 dispensarii în cari sunt îngrijiiți 350.000 bolnavi în fiecare an.

Femele baptiste din America au făcut următorul lucru misionar. În anul 1871 au trimis misionari în Burma, India și Assam. În 1873 au trimis misionari în China. În 1875 în Japonia, în 1887 în Africa, în 1903 în Insulele Filipine. În prezent femeile baptiste americane întrec în un număr de 156 misionari.

Cina Domnului

(Urmare din pag. 3-a)

simbol deoarece Domnul Isus a spus: „Faceți acest lucru spre pomenirea Mea.” Cu cât cina Domnului va fi mai simplă, mai biblică, cu atât va fi mai cu putere și influență. Lucrarea ei în biserică e minunată. Noi nu putem descrie ce produce ea într-o inimă credincioasă. Practica ei are atâta înfrăurire în ființele noastre că noi nu ne dăm seama. Domnul Isus știa toate acestea, deaceia a lăsat ca dealungul veacurilor cei ce vor crede în El, vor fi mântuiți, să practice acest asezământ. El va fi o slavă a Sa și o bogată binecuvântare pentru noi.

„Scumpe Isus, ține-mă lângă a Ta cruce,
„Căci acolo-i izvorul, ce salvare aduce.
„Lauda mea, fie numa'n crucea
lui Isus
„Lângă cruce-oi priveghea.

Școli Duminicale!
comandați Călăuza
8 lei bucata

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Inscripții pe morminte

Săpăturile arheologice au scos la iveală morminte primitive. S'a putut vedea și descoperi astfel cum obișnuiau în vremurile vechi atât creștinii cât și păgânii să scrie pe pietrele dela căpătâiul mormântului. Astfel s'au găsit morminte depe vremea lui Hristos, cari aveau pe ele inscripția: Adio pentru totdeauna, sau, Nu ne vom mai vedea niciodată. Tot cam depe vremea aceasta s'au găsit morminte pe piatra cărora era inscripția: La revedere, ori, Ne vom vedea în veșnicie. Pe mormintele fraților creștini negrii, ei obișnuiesc să scrie câte un verset din Biblie de importanță și dedesubtul lui să adauge cuvintele: Aici odihnește N. N. care a crezut aceste cuvinte. Pe mormântul unui mare predicator e scris inscripția R. W. un mare păcătos mântuit prin marele har a Domnului Isus. Un predicator din Germania a avut patru copii și toți patru au murit. Predicatorul a scris pe pietrele dela căpătâiul fiecăruia cuvintele din Psalmul 23, Domnul este păstorul meu, apoi, Nu voi duce lipsă de nimic, la al treilea „El mă paște în pășuni verzi” și la al patrulea, „Și mă duce la ape de odihnă”. Intr'un frumos cimitir la căpătâiul unuia era scris grăitoare inscripție: „Omule, cine ești tu, am fost și eu, și cine sunt eu vei fi și tu.”

Astea pe mormântul trupului, dar cum stai tu cu sufletul?

„Mama te așteaptă”

O femeie rămasă văduvă, destul de săracă, avea o copilă pe care cu mari greutatea o crescuse până se făcu mare. Intr'o bună zi, fata ajunsă mare părăsi casa și plecă. Indurerată mama alergă în stânga, alergă în dreapta, dar totul a fost zadarnic, urmele ficei sale nu au putut fi descoperite. Au trecut ani de zile, ficia a ajuns la oraș, aici a căzut pradă vicțiilor stricate și a devenit una din cele mai depravate femei. Mama sârmana nu știa nimic. Ani au trecut unul după altul. Mama a îmbătrânit și simțea că nu e departe sfârșitul. Intr'o zi a dat un anunț prin ziare prin care o chema pe ficia ei să vină acasă. Totul a fost însă zadarnic, ficia nu mai venea. Intr'o zi sârmana mamă plină de dorul de a-și vedea ficia a făcut niște afișe, pe cari le-a lipit pe străzi și prin locurile publice. Pe aceste afișuri mama a pus fotografia ficei sale și următoarea inscripție: „Ficia mamei, mama te iubeste, mama te roagă, vino acasă.”

Din întâmplare un astfel de afiș a ajuns lipit într'un local pe la care umbla ficia acestei femei. Când aceasta a intrat în local, s'a isbit de fotografia ei. A cetit ce scrie, și cuvintele scrise au fost mai tăioase ca sabia. A început să plângă, a ieșit

afară și a apucat pe drumul care ducea spre casa mamei sale.

Dragă suflete, Tatăl te iubeste, El prin Evanghelia Sa, care se predică în toate bisericile te chiamă mereu să te întorci acasă. Când ai să-I faci bucuria să te vadă venind?

Facerea de bine

Intr'un parc frumos, lângă un arbore mare și bătrân, tocmai la trecere era așezat un biet orb pentru mila celor ce treceau. Dar toți treceau pareă nici nu-l vedeau pe bietul orb. Din întâmplare trece pe acolo un tânăr cu o vioară la subțioară. Văzând că toți trec și nu-l bagă în seamă pe bietul orb, tânărul cu vioara s'a oprit, și-a acordat instrumentul și a început să cânte. Melodia coardelor ce tremurau sub arcușul tânărului era de o raritate. Nimeni nu știa că tânărul e unul din cei mai vestiți cântăreți de vioară. În scurt timp s'a adunat în jurul lor multă lume. Tânărul începe acum să cânte cu și mai mare foc. Și când i s'a părut lui că e destul de multă lume, s'a oprit, a luat pălăria, și dela om la om s'a dus cerându-le să ajute cu ceace pot pe bietul orb. Când pălăria a fost umplută, s'a dus și a golit în pălăria orbului, și și-a văzut înainte de drumul lui.

„Purtați-vă sarcinile unii altora...”

Numai singur la Biserică?

Intr'un sat în munți era o biserică în care se predica Evanghelia. La biserică aceasta venea în fiecare Duminică un frate dela o depărtare de un ceas și jumătate de drum. Intr'o Duminică a venit la această biserică un bun predicator. Cineva din biserică a spus predicatorului despre fratele care vine regulat dela o distanță atât de mare. După terminarea serviciului divin, predicatorul dădu mâna cu toți și la urmă și cu fratele din depărtare. „D-ta vii la biserică de 25 de ani?” — întrebă mirat predicatorul. „Asta înseamnă că în viața Dtale e ceva rău.” Când fratele a auzit aceasta, a bănuit că cineva din biserică l-a vorbit de rău față de predicator, de aceea se plânse că e urât, că nu e destul de iubit, etc. „Acum am înțeles de ce de 25 de ani vii la biserică numai Dta singur. Dta încă nu ai scăpat de păcatul iușimii, al supărării, al mâniei.” Fratele a plecat spre casă foarte amărât în suflet. Pe drum însă în liniște s'a gândit la cele întâmplate. A recunoscut că în adevăr așa stau lucrurile. S'a plecat pe genunchi și cu lacrimi a cerut Domnului să-l izbăvească de acest păcat.

Ajuns acasă a văzut că sluga în loc să pună hățurile cailor la locul lor le-a lăsat într'un pom în grădină unde le plouase. Imediat a simțit clocotind în el mânia, dar s'a stăpânit și spuse slugii liniș-

tit: Ai lăsat hățurile și le-ai plouat, acum să-ți fie mai greu să le lustruiești”. Sluga a rămas murtă. Era prima dată că auzea pe stăpân vorbind așa potol. Omul intrase în casă. Servitoarea tocmai spălase vasele și le ducea pe o tavă, când el a intrat. Cum ea nu aștepta să o vadă s'a speriat și a scăpat tava, și toate vasele s'au spart. Când a văzut aceasta fratele spuse liniștit: „Imi pare rău, că te speriat” și atâta tot.

Sâmbăta viitoare vecinul a venit să vadă dacă nu cumva fratele e bolnav, fiindcă nu-i mai auzise gura. „Ba da, e fost bolnav, dar Dumnezeu m'a vindecat. El m'a vindecat de mânie, de iușime” — spuse fratele. Sluga spuse și el vecinului cele petrecute, servitoarea la fel. Duminica viitoare fratele mergea iarăși spre biserică, dar însoțit de încă trei: sluga, servitoarea și vecinul.

Viața ta e lumină pentru alții? Ești scrisoare vie scrisă chiar de mâna Domnului Isus?

Nu uitați că într'o carte sunt scrise gândurile cele mai frumoase. O carte bună e un prieten, un învățător cu multă răbdare, un sac cu idei cari sămănate în mintea noastră vor aduce roadă.

Fiecare baptist trebuie să știe ce crede. Sunt astăzi atâtea învățături greșite, pe cari cel rău caută să le samene. Și e foarte ușor să căzi în mreaja unei astfel de învățături dacă nu cunoști adevărurile credinței tale. Pentru cunoașterea crezurilor baptiste sunt recomandate cărțile: Doctrinile biserice, Mărturisirea credinței, Cinci sunt și ce cred bapțiștii, etc.

Pentru inspirația noastră în lucrarea lăsată de Domnul pe umerii noștri a tuturor e bine să cetim cartea Puterea misiunii, Ana din Ava, Viața lui dr. Livingstone, și slujba lui Dumnezeu, etc.

Pentru a ne introduce în Biblie e bine să cetim cărțile: Puterea lumină, Gânduri asupra Deuteronomului, judecata cea din urma Femeile Noului și Vechiului Testament, etc.

Toate aceste cărți pot fi comanda date contra ramburs dela Depozitul de literatură

ARAD, str. Lae Barna Nr. 4.

**Cetiți și răspândiți
Farul Creștin**

Redactor: Alexa Popovici